

TURUN KATULÄHETYS RY

YSTÄVÄLEHTI

Marraskuu 2023 nro 2

Sisällysluettelo

Turun Katulähetys ry:n vuosikokouskutsu	2
Puheenjohtajan palsta	3-5
Anotte minun nimessäni	6-10
Ukrainalaisten kokemuksia	11-14
Ukrainalaisten kokemuksia ukrainaksi	13-14
Yksin armosta, ei teoista	15-16
Katulähetysliiton kesäpäivät 25.-27.8.2023	17-20
Tunteiden koko kirjo elämän virrassa	21-27
Terveiset rukousmatkalta Pyhäältä maalta	28-31
Turun Katulähetys ry:n liittymiskaavake	32

Ps 90:17 Ja tulokoon osaksemme Herran, meidän Jumalamme, laupeus.
Suo menestystä meille kättemme työn; niin, suo menestystä meidän kättemme työn.

Sähköposti: info@turunkatulahetys.fi

Kalenterissa tapahtuu: www.turunkatulahetys.fi

Ystävälehden toimikunta Ilkka Räisänen Paino Tuulan Pika-Offset Oy Turku

TURUN KATULÄHETYS RY:N SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN

SYYSKOKOUS TO 16.11.2023 klo 17.00 YLÄSALILLA

9§ Yhdistyksen syksyn jäsenkokouksessa käsitellään seuraavat asiat:

Yhdistyksen syyskokouksessa käsitellään seuraavat asiat:

1. Valitaan yhdistyksen hallituksen puheenjohtaja.
2. Valitaan varsinaiset ja varajäsenet hallituksesta erovuorossa olevien tai muuten eronneiden tilalle.
3. Valitaan jäsenet muihin yhdistyskokouksen perustamiin toimikuntiin tai työryhmiin tai valtuutetaan esim. hallitus valitsemaan jäsenet.
4. Valitaan kaksi tilintarkastajaa ja kaksi varatilintarkastajaa.
5. Hyväksytään toimintasuunnitelma seuraavalle vuodelle.
6. Määrätään yhdistyksen jäsenmaksun suuruus erikseen kannattajajäsenille ja erikseen varsinaisille jäsenille.
7. Hyväksytään seuraavan vuoden talousarvioehdotus.
8. Käsitellään muita hallituksen tai yhdistyksen jäsenten käsiteltäviksi ehdottamia asioita, joista vähintään kaksi viikkoa ennen vuosikokousta on hallitukselle ilmoitettu.

TERVETULOA! HALLITUS

Turun Katulähetys ry:n tili FI35 57115820006953

Jäsenmaksu 25 € / vuosi, viite 10045

Kannatusjäsen 20 € / vuosi, viite 8691

Turun Katulähetys ry:n hallitus

Puheenjohtaja

Ilkka Räisänen

Varapuheenjohtaja

Pertti Berg

Sihteeri

Jaana Yrjälä

Isännöitsijä

Simo Lepistö

Elintarvikkeiden jako

Pirjo Immonen

Elintarvikkeiden jako

Anne Salonen

Elintarvikkeiden kuljetus

Timo Kantosalo Vankilatyo

Mauri Kantola Rahastonhoitaja

Pirjo Hongisto

*Yli kaiken
varottavan
varjele
sydämesi,
sillä sieltä
elämä
lähtee.*

- Sananl. 4:23

Puheenjohtajan palsta

Turun Katulähetyksen tapahtumia vuoden 2023 varrelta

Kevään tilinpäätöskokous 16.3.2023 hyväksyi tuloslaskelman ja taseen, ja kokous vahvisti tilinpäätöksen. Samana päivänä pidettiin Varissuon seurakunnan vanhustenpiirin tilaisuus Korttelikerhon tiloissa.

Varastohuoneessa oli vuoden vaihteen tienoilla vesivahinko. Sitä kuivatettiin kuukauden verran. Helmikuun lopulla oli varastohuoneen remontti valmis, ja me saimme varastohuoneen jälleen käyttöömmme. Varastohuoneen sisustusta suunniteltiin. Sinne ei tuotu muuta kuin vaatenaulakko ja kaappi. Tämä osoittautuikin hyväksi ratkaisuksi, koska aavistuksemme vesivahingon uusiutumisesta osoittautuikin myöhemmin paikkansa pitäväksi. Vuodon aiheutti vesiränni, joka oli viety seinän läpi. Tämä jouduttiin korjaamaan myöhemmin syksyllä.

Katulähetyks sai asuntotalon kellarista varastotilan, joka oli ensin tilapäisessä käytössä varastohuoneen remontin aikana. Sinne vietiin harvemmin käytettyjä tavaroita.

Helatorstaina 18.5.2023 järjestettiin soppatykkitapahtuma kaasukellon aukiolla yhdessä Martin seurakunnan kanssa. Päivä oli aurinkoinen ja ihmisiä kokoontui syömään hernesoppaa ja laulamaan ja keskustelemaan keskenään. Hernesoppaa jaettiin noin 250 annosta.

Talvipäivät torstai 13.- perjantai 14.4.2023 Laitilan Lehtoniemessä. Turun Katulähetyksestä 12 osallistujaa. Torstaina saimme kuulla terveisiä eri paikkakuntien Katulähetyksistä. Tutkimme Raamatun sanaa ja saunoimme. Yhteisen illan päätteeksi saimme nauttia yhteisen ehtoollisen. Perjantaina aamupalan jälkeen laulettiin yhdessä. Laitilan kaupunginjohtaja Lauri Kattelus kertoi kokemuksia ja suunnitelmia uudesta hyvinvointialueen toiminnasta. Iltapäivällä oli yhteistä keskustelua ja suunnittelua Katulähetyksen toiminnasta.

Keskiviikko 21.6.2023 oli urainalaisten juhla Sinapissa. Katulähetyksen vapaaehtoiset ottivat osaa Sinapin juhlaan. Oli yhdessä oloa ja leikkejä sekä yhteisruokailu.

Turun Katulähetyksen elintarvikkeiden jako toimi kaupungin ainoana ruoka-apupaikkana koko kesän ajan. Ilmeisesti tästä johtuen asiakkaita oli heinä-elokuussa toisinaan yli 300. Näin suuri asiakkaiden määrä tuntui olevan melkein toimintakykymme ääri rajoilla.

Katulähetyksen kesäpäivät olivat 25. – 27.8.2023 Honkiniemen leirikeskuksessa, Ähtäri: Osallistujia oli Turusta 9 henkilöä. Varasimme yhdeksän hengen pikkubussin kesäpäivien reissuun. Johannesmessuun

Valmistautuminen Johannesmessuun

27.08.2023 klo 17.00 Maarian kirkkoon ehdimme auton rikkoutumisesta huolimatta. Saimmehan tilalle Ähtärissä kaksi henkilöautoa. Kesäpäivistä ja Johannesmessusta on kirjoitus toisaalla tässä lehdessä.

Jukka Silvolan 60-vuotisseurat olivat 23.9.2023. Katulähetyksestä oli pari avustajaa keittiössä. Katulähetyks esitti juhlassa myös tervehdysten Jukalle.

Katulähetyksen koulutuspäivä oli 6.-7.10. Piikkiön Toivonlinnassa.

Osallistujia oli Turusta, Hangosta, Laitilasta, Jyväskylästä ja Lahdesta yhteensä 26 henkilöä. Perjantaina Petri Laitinen esitti oman musiikkivideonsa ja piti iltahartauden ennen saunomista. Lauantaina aamupäivällä oli hygieniakoulutusta. Iltapäivällä pidettiin yhteislaulutilaisuus ja Katulähetyksen seurat Matin evankelioivan puheen ja Jukan kokoaman kertomuksen kuningas Daavidin elämästä kaikkine hairauksineen.

Kellarivarasto vuokrattiin kesän lopulla Katulähetyksen käyttöön. Sinne varastoitiin harvoin käytettyjä tavaroita.

Kirpputorin ulko-ovet uusittiin lokakuussa taloyhtiön kustannuksella. Kirpputorin ilmettä on pyritty parantamaan. Kirpputorin tuotto on noussut edellisistä vuosista.

Keskiviikkona ja perjantaina on elintarvikkeiden jaon jälkeen laulu- ja hartaushetki sekä yhteisruokailu. Ruokailijoiden määrä ei toistaiseksi ole noussut koronaa edeltävälle tasolle.

Asunnottomien yötä vietettiin Tutun Kauppatorilla 17.10.2023. Katulähetyksen tarjosi riisipuuroa ja rusinasoppaa tapahtumassa. Lisäksi jaettiin kirpputorin lahjakortteja.

Syksyn vuosikokous on torstaina 16.11.2023 klo 17.00 Katulähetyksen Yläsalilla. Katulähetyksen toiminta on ollut Herramme Jeesuksen johdatussa tämänkin puolen vuoden ajan. Rukoillaan, että hän ohjaa toimintaamme tulevaisuudessakin. Ilkka Räisänen

TURUN KATULÄHETYKSEN VIIKOITTAISET TOIMINNAT

Maanantaisin vapaaehtoiset jakavat elintarvikkeita.

Keskiviikkoisin ja perjantaisin elintarvikkeiden jako, yhteislaulua, hartauspuhe ja yhteisruokailu. Jaettavat elintarvikkeet saadaan kaupoista ja noudetaan Katulähetyksen autolla. Operaatio Ruokakassi ry:stä saadaan lisää elintarvikkeita. Kouluista saamme lämpimän ruoan suoraan koulukeittiöistä.

Kirpputori on auki arkisin klo 11.00-17.00. Osa jaetaan myös ilmaiseksi.

Katulähetyksen Kotikirkko Yläsalilla järjestetään sunnuntaisin klo 9.30. Kotikirkossa on ensin hartausilaisuus lauluineen ja sen jälkeen asiakkaille tarjotaan puuro ja kahvi.

Maanantaisin kokoontuu Yläsalilla rukouspiiri klo 17.30.

Raamattupiiri Yläsalilla torstaisin klo 18.00.

Turun Katulähetyksen lauluryhmä Yläsalilla joka toinen torstai klo 15.30.

Vankilan jumalanpalveluksiin muutaman kerran vuodessa ja vankilan raamattupiiriin osallistuu Katulähetyksen henkilöitä.

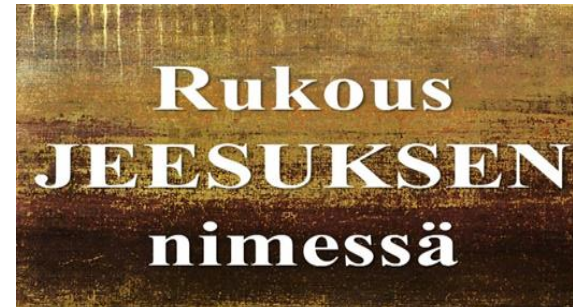
Vuosikokous 16.11.2023 klo 17.00 Yläsali

Vapaaehtoisten joulujuhla 9.12.2023 klo 14.00 Yläsali

Uudenvuoden juhla 1.1.2024 klo 13.00 Mikaelin seurakuntatalolla

ANOTTE MINUN NIMESSÄNI

Olen ainakin omasta mielestäni hartaasti miettinyt ja etsinyt sitä ulottuvuutta rukouksesta, missä voi kokea rukousvastauksia enemmän. Tässä maailman ajassa on valtavat haasteet ja samoin tarpeet kohdattavaksi, jotka vain Jumala voi täyttää. Mutta miten saada Häneltä vastauksia? Usein psalmistin huuto on: ole hyvä ja vastaa Herra, riennä nopeasti ja kuinka kauan? Edelleen utelen, pitääkö meidän olla jotain superpyhimyksiä, siis jotenkin täysin synnittömiä ja mallikelpoisesti täyttää kaikki Sanan pykälät viimeiseen asti, että Sinä todella kuulisit, tai omata valtava vuoria siirtävä usko

(vertaa Vuorisaarnan: "olkaa täydelliset!")

Tämän pohdinnan alla olen päätenyt Mestarin omiin sanoihin Hänen jättäessään eräänlaista testamenttia

opetuslapsille. Eli olemme Johanneksen Evankeliumin 14. luvussa ja 13. jakeen alussa. Siinä Hän lausuu lupauksen sanat: "Mitä hyvänsä te anotte". Morris kirjoittaa, että tämä "mitä hyvänsä" on kreikassa rajaton, eli sitä ei ole määritelty, ja se siis pitää sisällään mitä kaikkea tahansa. Myös seuraavassa jakeessa 14 on vahvistavana toistona vastaavanlainen ilmaisu.

Mutta jatko on tärkeä: "te anotte Minun nimessäni". Mitä tämä tarkoittaa? Tutkien eri kommentaareja. Niinpä Morris yhä jatkaa, että tätä nimeä ei voi käyttää eräänlaisena kaavana, joka siis pelkästään lausutaan rukouksen loppuun, vaan huomioitava on, mitä kaikkea tuo nimi edustaa. Keener kertoo taustatietona, että muinainen judaismi käytti "nimeä" niin monin eri tavoin, joiden merkitykset sivuavat toisiaan, että tekstin yhteys kertoo meille enemmän kuin mahdolliset taustat. Kolmas oppinut, Whitacre, myös myöntää, ettei kyseessä ole rukouksen loppuun asetettu jonkinlainen maaginen kaava, vaan Jeesus

todella tarkoittaa, että rukous pitäytyy Hänen luonteessaan ja niissä asioissa, jotka ovat Hänelle tärkeitä, ja vielä tämä sisältää, että olla Hänessä yhteen liittyneenä (eng. "in union", mystistä kieltä tosin, mutta Herra avatkoon sitä meille! Toisaalta samaa ajatusta on, kun Jeesus Johanneksen Evankeliumeissa puhuu rukousvastausten yhteydessä myös "Hänessä ja Hänen Sanassaan pysymisestä".)

Jeesuksen vuorisaarna

Toinen kohta Vuorisaarnassa avaa meille lisää tätä. Olen sitä miettinyt, kun Jeesukselle sanotaan viimeisessä tuomiossa: "Moni sanoo Minulle sinä päivänä: 'Herra, Herra, emmekö me Sinun nimesi kautta profetoineet ja Sinun nimesi kautta ajaneet ulos riivaajia ja Sinun nimesi kautta tehneet monta voimallista tekoa?'" Minä uskon, että tämä profetia ja

riivaajien ulosajo sekä voimalliset teot olivat todellisia, mutta avain ymmärtää kohta mielestäni on tuo *kautta* lausekkeessa "Sinun nimesi kautta". Niinpä huomaa, tässä on eri ilmaisu kuin edellä Johanneksen jakeessa. Tämä *kautta* ei ilmennä elämän yhteyttä, eikä samankaltaista luonnetta kuin Mestarilla, josta Johanneksen kohtamme puhuu, vaan siinä Jeesuksen nimeä käytetään enemmän välineellisesti. Näin Jeesuksen luonne ei tule mitenkään esille. Tämä on vakavaa tekstiä. Ensimmäinen askel tietenkin on tunnustaa syntinsä ja kääntyä Jumalan puoleen. Toisin sanottuna siis kokea uudestisyntymisen lahja. Ja sitten suostua siihen Pyhän Hengen työhön, jossa Hän muokkaa meitä omiaan Jeesuksen kuvan kaltaisuuteen (josta Paavali Room. 8:29).

Samalla kun siis olemme vielä tällä puolen Taivasta, ja meistä todellakaan ei ole vielä synnittömyyteen, emme voi toisaalta välttää Herran astian muovaus/puhdistusprosessia (kaikkine särkyminen), jossa opettelemme myös elämämme pituista ja sisältöistä rukouskoulua.

Mutta kuten monet, jotka ovat minun tekstejäni aiemmin lukeneet, varmaan jo tietävät: minä rakastan esikuvallisuutta. Ja Vanha Testamentti on pullollaan materiaalia tähän. Niinpä ensimmäisessä Kuninkaiden kirjassa tapaamme tilanteen, joka on esimerkki siitä, miten "nimessä" voi toimia väärin. Siinä kuningatar lisebel asioi miehensä nimellä. Ja nyt pitää yhä selventää, että Hänen nimessään ei tarkoita ainoastaan sitä, että me itse heijastamme Hänen luonnettaan, vaan todellakin *se mitä* anomme, sisältyy tähän Hänen luonteenpiirteeseensä. Siten siihen liittyy myös Hänen tahtonsa kussakin tilanteessa ja Hänen Henkensä mukaisuus (vertaa Novum). Ellei, me toimimme kuin lisebel tässä Kirjoitusten kohdassa. Se on noituutta. Luumme: "Ja hän kirjoitti kirjeen *Ahabin nimessä*, sinetöi sen hänen sinetillään ja lähetti kirjeen vanhimmille ja ylimyksille, jotka

olivat Naabotin kaupungissa ja asuivat siellä hänen kanssaan." (1 Kun. 21:8, lue lukua lisää niin näet kontekstin.)

Kuningatar Ester

Miten meidän tulisi taas toimia puhtaalla sydämellä, on sen sijaan kuvattu Esterin kirjassa. Minä uskon, että tässä vakavassa ajassa monet Herran omat täällä Suomessa on kutsuttu juuri Esterin kaltaisesti lähestymään kansamme ja nuortemmekin puolesta, ei niinkään maallisen kuninkaan eteen

vaan itse kuninkaitten Kuninkaan. Sitten kun Ester oli kohdannut majesteetin, luemme, että kyseinen itse ohjeisti heitä: "Ja nyt kirjoittakaa *kuninkaan nimessä* sellainen juutalaisia koskeva määräys, kuin hyväksi näette, ja sinetöikää se kuninkaan sinettisormuksella; sillä kirjelmä, joka on kirjoitettu kuninkaan nimessä ja sinetöity kuninkaan sinettisormuksella, on peruuttamaton." (Ester 8:8) Oi, Herra saada Sinulta määräykset ja julistaa niitä rukouksessa, ja paljon voi tapahtua. Esterin aikana juutalaiset pelastuivat, mikä Herra on Sinun tahtosi tänään?

Mutta joitakin ajatuksia vielä. Toimivan rukouselämän aakkosia on uskoakseni myös juuri uskon ulottuvuus. Me tarvitsemme lisää sellaista ihan lapsenomaistakin luottamusta (ei tosin varsinaista lapsellisuutta, se ilmeisesti on eri asia), joka kaikessa turvaa yksinkertaisuudessa ja sydämen puhtaudessa Jeesuksen kautta Isään. Tähän varmasti liittyy myös, että omatuntonne on terve ja puhdistettu (1 Tim. 1:5, 1 Joh. 3:19-22. Jälkimmäisessä mainitaan myös kuuliaisuus. Jeesus eli täydellisessä kuuliaisuudessa Isälle koko ajan ja Hän eli myös rukousvastauksissa koko ajan. Vertaa sokeana syntyneen ilmaisu Jeesuksesta: Joh. 9:31 ja Jeesuksen omat sanat Lasaruksen haudalla: Joh. 11:41-42).

Yksi tärkeä seikka kuitenkin nousee mieleen aiheestamme. Jos nyt haluaa suorittaa kovin "täydellistä" vanhurskautta, että rukous kuultaisiin, on hyvä muistaa Jeesuksen vertaus kahdesta rukoilijasta (Luuk. 18:9-13). Toinen näistä oli suoriutunut hyvin kaikista pykälistä, ainakin omasta mielestään - toinen ei ollenkaan. Joachim Jeremias vanhoihin lähteisiinsä vedoten väittää, että heprean käsiteelle "julistaa vanhurskaaksi" rinnakkaisia ovat joskus "löytää armo" ja juuri "tulla kuulluksi rukouksissa". Näin todella tarkatkaamme: publikaanin rukous kuultiin, "vanhurskaan" fariseuksen ei! Jumalan pyhyiden edessä olemme lopultakin siis kokonaan armon varassa.

Myös Herra antakoon meille edelleen sitkeyttä, ja kärsivällisyyttä niissä pitkissäkin koulutusvaiheissa, joissa meitä hiotaan Jumalan ahjossa. Aina, kuten olet varmaan huomannut, vilpittömällä sydämelläkään

rukousvastaukset eivät helmiä heti ja helpolla. Itse olen miettinyt sitäkin koulua, joka oli Jobilla. Hän oli hurskas (Herra ja kertoja totesivat sen alkuluvuissa useaan kertaan), mutta hän ei siinä koetuksen tilassa varmaankaan kokenut yhtään rukousvastausta Herralta. Päinvastoin Herran kasvot olivat pimentyneet hänelle, ja hän jopa koki Herran vihollisenaan. Mutta kun koetus oli ohi ja Job rukoili kuuliaisena ystäviensä puolesta, Herra jälleen vastasi (Job 42:10. Herra

Job rukoilee ystäviensä puolesta

kuuli Daavidia tämän kovassa kurituksessa, 2 Sam. 15:31).

Älkäämme siis mekään luovuttako. Tosin itse koen, että on myös paikallaan joskus pysähtyä ja kysellä Herralta, jos joku asia ei ole pitkään toiminut. Voi kysyä, Herra miten edetä, opeta ja taluta minua, tässä rukouskoulussa, jossa Sinä niin valtavan ihmeellisesti lupaat, että "ja mitä hyvänsä te anotte Minun nimessäni, sen Minä teen, että Isä kirkastettaisiin Pojassa." Summattuna: elää Jeesuksessa on siis meille vastaus. Huomaa vielä, että Jeesus puhuu monikossa: "mitä te anotte", anokaamme siis yhteisvoimin yhdessäkin! Siinä myös on voimaa!

Siunauksin, Mikko

Ukrainalaisten kokemuksia

Kotimaamme Ukraina on kärsinyt sodasta yli puolitoista vuotta. On kulunut yli puolitoista vuotta siitä, kun me lastemme kanssa pakenimme sotaa, sireenien ulvoessa, räjähdysten kylväessä kuolemaa, jota sota levittää alueellemme. Kiitos Suomelle turvan antamisesta. Täällä voimme olla turvallisin mielin. Mutta tänä aikanakin sydämemme ovat täynnä verta ja kyyneleitä, koska maassamme on käynnissä sota.

Ajan myötä totuimme oloon Suomessa, liityimme Suomen ukrainalaisten joukkoon ja aloimme auttamaan sotilaita parhaamme mukaan. Monet täällä työskentelevät ukrainalaiset keräävät varoja, maksavat polttoainekustannuksia, luovuttavat generaattoreita, pimeänäkölaitteita, parafiinia, ruokaa ja paljon muuta. Toimin vapaaehtoisena ruoanjakelussa.

Eräänä päivänä Jevgenia soitti minulle, hän toimii myös vapaaehtoisena, kerää ja lähettää tavarat ja tuotteet Turusta Ukrainaan rintamalle. Hän sanoi, että auto menee Turusta Ukrainaan etulinjaan ja pystynkö hankkimaan viedä jotain annettavaa eturintaman sotilaille, jotain maukasta. Menin Ilkan luo ja kerroin hänelle lähdössä olevasta autosta ja kysyin, voisinko ottaa pussin päivittäistavaroita jaettavaksi pojille. Ilkka ja Jaana puhuivat jostain, sitten he alkoivat tuoda elintarvikkeita. Kun kaikki: Ilkka, Jaana, Tea, Anne, Suski, Maria, Raija, Jorma ja Simo alkoivat tuoda esiin laatikoita, joissa oli pastaa, kaurapuuroa, riisiä, jauhoja, säilykkeitä, majoneesia ja muita tuotteita, minulla oli kyyneleet silmissä, koska en odottanut tällaista anteliaisuutta. Soitin Jevgenialle ja kerroin, että tuotteita on 300-400 kiloa ja että hänen pitäisi ottaa traileri autoonsa. Hän sanoi, että hän ottaisi istuimet pois autosta ja tulisi sen jälkeen Katulähetykseen. Kun Jevgenia, Jorma ja Simo saapuivat, he auttoivat meitä lastaamaan kaiken autoon. Auto oli täyteen lastattu.

Ukrainalaisia pakolaisia hakemassa avustusta

Seuraavana päivänä auto tuotteineen meni etulinjaan. Olemme erittäin kiitollisia avustanne. Myös sotilaamme ovat erittäin kiitollisia erilaisista tuotteista ja herkuista, joita he saivat suomalaisilta. Se on erittäin miellyttävää ja koskettavaa. Ja nyt myös sotilaamme ovat varmoja siitä, että Suomen kansa tukee heitä tässä vapaussodassa. Kiitämme Jumalaa, joka toi meidät yhteen näiden ihmisten kanssa. Jumalan armo heille kaikille! Suuri kiitos kaikille suomalaisille kollegoillemme, että he joka aamu rukouksissaan mainitsevat myös Ukrainan ja pyytävät Jumalaa armahtamaan meitä ja lähettämään meille kauan odotetun voiton. Rukouksissa pyytäkäämme aina Jumalaa suojelemaan sotilaitamme taistelukentällä ja pitämään heidät hengissä ja terveinä.

Kiitämme Jumalaa, että olemme yhdessä ja yhdessä olemme vahvoja ja me voitamme.

Valentya Zolotopop

Українці розповідають

Вже більше, як півтора року, як наша Україна страждає від війни. Вже більше, як півтора року,, як ми, схопивши своїх дітей втекли від війни, від завивання сирен, від вибухів і смерті, яку поширює раша на нашій території. Дякуємо Фінляндії, що надала нам прихисток. Ми тут в безпеці. Але протягом цього часу наші серця обливаються кров'ю і сльозами, адже в нашій країні триває війна.

Ukrainalaisia pakolaisia pakenemassa sotatoimialueelta

З часом ми тут освоїлись, приєдналися до групи українці у Фінляндії і почали хто, як може допомагати нашим воїнам. Багато українців, які тут працюють збирають кошти, оплачують

бензин на дорогу, передають на фронт генератори, прилади нічного бачення, парафін, продукти і ще багато чого. Я працюю волонтером на роздачі їжі. В один із днів мені зателефонував Євгенія, вона також працює волонтером, збирає і відправляє речі і продукти з Турку, в Україну на фронт. Вона сказала, що буде їхати машина з Турку, в Україну, на лінію фронту і чи не можу я щось взяти, щоб передати хлопцям, щось смачненьке. Я підійшла до

Іллко і розказала про машину і запитала, чи можу я взяти сумку продуктів, щоб передати хлопцям. Іллко з Яною про щось поговорили потім почали приносити продукти. Коли вони всі Іллка, Яна, Теа, Анне, Сускі, Марія, Рая, Йорма і Сімо почали виносити ящики із макаронами, овсянкою, рисом, борошном, консервами, майонезом, і іншими продуктами у мене сльози полились градом, бо не очікувала такої щедрості. Я зателефонувала Євгенії і сказала, що продуктів кілограмів 300-400 і щоб вона взяла причіп до своєї машини. Вона повідомила, що витягне сідушки із салону авто і приїде. Коли приїхала Євгенія Йорма і Сімо допомогли нам завантажити все в автомобіль. Авто було завантажено повністю.

На наступний день машина із продуктами поїхала на передову. Ми дуже вдячні за допомогу. Також наші воїни дуже вдячні за різні продукти і смаколики, які вони отримали від фінського народу. Це дуже приємно і зворушливо. І ще, тепер наші воїни впевнені, що фінський народ їх підтримує у цій визвольній війні. Дякуємо Богу, який звів нас з цими людьми. Божої їм благодаті всім. Велике спасибі Іллко і всім нашим фінським колегам, що кожного ранку, у своїх молитвах вони згадують і Україну і просять у Господа, щоб він змилювався над нами і послав нам довгоочікувану Перемогу. Пастор Ілко кожного разу просить Бога, щоб він захистив наших воїнів на полі бою і щоб вони залишились живими і здоровими. Доземний уклін нашим друзям із Суомі.

Дякуємо Богу, що ми разом, а разом ми сила і ми переможемо.

Valentya Zolotopor

Yksin armosta, ei teoista

Kirkkomme oppi-isä Martti Luther pohti aikoinaan paljon lain ja evankeliumin suhdetta. Luther itse oli korkeasti oppinut teologi. Hän oli muun muassa Vanhan testamentin selitysoopin professori.

Vahva jumaluusopillinen tietämuskään ei aina auta ymmärtämään uskomme perusteita. Lutherin suuri löytö Raamatusta oli se, että ”vanhurskas on elävä uskosta”. Hän ymmärsi, että yksinkertainen usko riittää kelpoisuuteen Jumalan edessä. Jumala lukee meidät taivaskelpoisiksi Poikansa Jeesuksen Kristuksen tähden.

Martti Luther on sanonut: ”Mikään synti ei voi vähentää armoa ja vanhurskautta, joka uskovilla on Jumalan edessä, eivätkä mitkään hyvät työt voi sitä lisätä. Niin kauan kuin he pysyvät uskossa Jeesukseen, näkee Jumala heidät hänessä, ainoassa Pojassaan, aina yhtä vanhurskaina ja täydellisinä.”

Kysymys on sydämen luottamuksesta ja uskossa pysymisestä Kristuksessa. Nauramme tai itkemme, olemme yhtä kelpollisia Jumalan

edessä Jeesuksessa. Ihmisen pyrkimys on ajatella myös uskon asioista järjellä ja ymmärryksellä. On inhimillisesti vaikeaa heittäytyä uskon ja armon varaan. Luottaa siihen, että Kristuksen usko ja armo kantaa.

Jos Jumala hyväksyisi ihmisen yhteyteensä siksi, että tämä noudattaa lakia, silloinhan Kristus olisi kuollut turhaan! Meidänkin uskossamme

on kysymys Jumalan armon valinnasta. Roomalaiskirjeen (11:6) sanoin: ”Mutta jos valinta on armosta, niin se ei enää ole teoista, sillä silloin armo ei enää olisikaan armo.”

Apostoli Paavalikin näki ja koki sen, miten omatunto mielellään tarttuu kaikkeen siihen, mikä on meidän omaamme. Paavali halusi sen vuoksi hylätä kaiken, mikä voi vahingoittaa suhdetta uskon evankeliumiin. Apostoli Paavali piti kaikkea muuta roskana sen rinnalla, että saisi omistaa Kristuksen ja asua hänessä.

Myös meidän on syytä säilyttää realistinen kuva itses-tämme Jumalan edessä. Omin teoin, ansioin ja suorituksin emme kelpaa Jumalalle. Sen sijaan meidän tulee nähdä kadotettu tilamme ja tunnustaa syntimme hä-

nelle. Vanha latinankielinen sanonta kuvaa tätä realistista suhdetamme Jumalan kasvojen edessä: ”Simul iustus et peccator” Ihminen on samalla kertaa vanhurskas ja syntinen. Oma perusolemestamme ja luontoamme emme voi muuttaa, mutta voimme luovuttaa sen Kristukselle.

Puhutaan niin sanotusta autuaasta vaihtokaupasta. Luovuttaessamme syntisen luontomme Jeesukselle, antaa hän oman puhtautensa ja täydellisyytensä meille. Sitä on vaikea järjellä käsittää.

Pete Hokkanen

Katulähetysliiton kesäpäivät 25.-27.8.2023

Honkiniemen leirikeskus Ahtäri

Turun Katulähetysliiton kesäpäiville lähdössä yhdeksän henkilöä, Jaana, Pirjo H, Pirjo I, Anne, Raija, Simo, Jouko, Maria ja Ilkka R. Ähtäriin on Turusta noin 300 km. Ensimmäinen mietittiin, että mennään kahdella

Turun Katulähetysliiton kesäpäiville osallistujat

autolla. Lopputulos oli kuitenkin, että vuokrattiin yksi yhdeksän henkilön pikkubussi. Hain pikkubussin Raisiosta. Turun Katulähetysliiton lähdettiin perjantaina 25.8.2023 klo 8.00. Ajoreitti kulki Huittisten, Nokian ja Virtain kautta Ähtäriin. Perille saavuimme juuri sopivasti ruokailun ja ilmoittautumisen aikaan. Aikaa oli mukavasti majoittautumiseen leirintäalueen rivitalo- ja mökkitalo-alueisiin. Majoittautuminen vaati pientä hienosääntöä, jotta kaikki olivat tyytyväisiä. Itse menin välittömästi liiton

hallituksen kokoukseen. Kesäpäiville osallistujia oli kaiken kaikkiaan noin 50 henkilöä.

Päivien avaus oli puoli kuuden maissa. Seurakunnan tervehdyksen toivat Nurmon kappeliseurakunnan kappalainen. Seinäjoen kaupungin valtuuston puheenjohtaja Pasi Kivisaari ja Katulähetysliiton puheenjohtaja Pekka Arposuo esittivät tervehdyksensä. Puheiden lomassa saimme laulaa yhteislauluja Petri Laitisen säestämänä. Käytännön järjestelyistä vastasivat Seinäjoen seurakunnan diakonit. Päivän pölyt ja hiet saimme pestä pois mainiossa ja melko avarassa saunassa. Saunan jälkeen oli ilta-pala.

Lauantaipäivä alkoi luonnollisesti aamupalalla. Aamun avauksen piti diakoni Kati Latikka. Kello kymmeneltä alkoi Katulähetysliiton vuosiko-

kous. Tulos ja tase hyväksyttiin, samoin hyväksyttiin toimintasuunnitelma ja talousarvio. Niihin ei tullut suuriakaan muutoksia aikaisempiin vuosiin verrattuna. Liiton puheenjohtajaksi valittiin edelleen Jyväskylästä Pekka Arposuo. Aikaisemmat hallituksen jäsenet saivat jatkovaltuudet. Varajäsenistä oli sen sijaan enemmän keskustelua ja pari hallituksen varajäsentä vaihdettiin.

Saimme kuulla tervehdyksiä eri paikkakunnilta. Kokkolastakin oli edustajia muutaman vuoden tauon jälkeen. Lisäksi Seinäjoelta, joka oli järjestävä seurakunta, ilmoitti muutama henkilö liittytävänsä

Katulähetykseen. Tervehdyksiin olisi tosin voinut varata hieman enemmän aikaa, mutta ruokailu kutsui jo osallistujia.

Iltapäivällä kuultiin ”Ihmisen tarina”- runoja ja monologi, ilmaisu- ja näyttämötaiteilija Timo Kankainen. Haitarin soitto ja tarinaan sopivat laulut veivät esitystä eteenpäin. Päivällisen jälkeen pidettiin Katulähetyksen seurat. Puhujina oli Seinäjoen seurakunnan kirkkovaltuuston puheenjohtaja Juhani Hihnala, pastori Marjo Niskanen ja Katulähetyksen sihteeri Sirpa Malin.

Liiton kesäpäiville osallistujia

Lauantai-iltana pääsimme vielä nauttimaan saunan lämmöstä. Illan hämärtyessä oli vuorossa makkaranpaistoa. Taisi olla niin, että makkaroitten syönnin jälkeen harva enää jaksoi mennä iltapalalle.

Sunnuntain aamupalan jälkeen joutuivat turkulaiset lähtemään kotimatkalle, koska olimme sopineet Johannesmes-

sun palvelustehtävistä Maarian seurakunnan kanssa. Jumalanpalvelukseen ja päätöstilaisuuteen eivät turkulaiset siis voineet osallistua. Pahaksi onneksemme auton kytkin hajosi jo Ähtärissä noin 30 km ajon jälkeen. Kytkin oli tosin oireillut jonkin verran jo aikaisemmin. Työnsimme auton läheiselle bussipysäkille ja soitin autovuokraamoon. Puhelimessa saimme neuvoja kytkimen korjaamiseksi mutta neuvot eivät auttaneet. Muutaman puhelun jälkeen autovuokraamo ilmoitti, että heillä ei ollut mahdollista järjestää meille yhdeksän hengen

pikkubussia, joten sovimme, että autovuokraamo toimittaa meille kaksi henkilöautoa. Minä ja Jouko jäimme pikkubussin luokse odottamaan autojen toimittamista meille. Muut menivät noin parin kilometrin päässä olevalle huoltoasemalle odottamaan. Pari henkilöä pääsi jopa ohi ajavan auton kyytiin. Vuokra-autot tulivat samalla lavautolla noin kello puoli yhden maissa. Kiireesti matkatavarat henkilöautoihin ja minä ajoin toista ja Jouko toista autoa pikaisesti huoltoasemalle.

Ähtärissä odotetaan autoja rikki menneen tilalle

Minun autooni tulivat ne, joilla oli palvelustehtävä johannesmessussa. Matkatavarat sumplattiin pikaisesti oikeisiin autoihin. Nyt oli aika melko tarkalla ehtiäksemme Johannesmessuun. Aikaa oli alle neljä tuntia ja laskel-

mien mukaan matkaan menee parhaassa tapauksessa neljä tuntia. Matkan varrella soitin Inkeri Puputille ja ilmoitin, että voimme vähän myöhästyä. Hän loi meihin luottamusta, että ehdimme ajoissa. Taukoihin ei nyt ollut aikaa, joten poljin Audia niin, että ehtisimme ajoissa messuun palvelemaan. Olimme perillä klo 16.40 eli juuri sopivasti palvelijoiden yhteiseen rukoushetkeen, sillä messu alkoi klo 17.00. Näin pääsimme palvelemaan messussa luottaen siihen, että se oli Herran tahto. Saimme palvella Johannesmessussa luottavaisin hyvällä mielellä. Messun jälkeen menimme vielä kirkkokahville Maarian pappilaan. Nyt oli enää jäljellä autojen palautus Autovuokraamolle. Kotimatkan helpottamiseksi onneksi Anne tuli vielä omalla autollaan kuskiksi. Niin pääsimme kaikki kotiin erilaisten järjestelyjen jälkeen.

Ilkka Räisänen

YLTÄKYLLÄINEN ELÄMÄ -

Tunteiden koko kirjo elämän virrassa

Tämä teema nousi pintaan missioyhteisön palaverissa mietittäessä yhteisöpäivälle 16.9. aihepiiriä.

Pastori Liisa Kuusela pyysikin aiheesta jakamaan Hennalassa. Seuraavassa on joitakin pohdintoja tiivistetysti tuon esitelmän pohjalta. Jeesus lupaa: ”Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkylläisyys” (Joh. 10:10). Salomo opettaa Saarnaajan kirjassa, että kaikella on määräaika, ja aikansa on joka asialla taivaan alla ja kaikkea voi tapahtua kaikille. Hänkin tunnustaa kaiken hyvän tulevan Jumalan kädestä: ”Sillä kuka voi syödä ja kuka nauttia ilman minua” (Saar. 2:25).

Voisimme kuvitella elämää ikään kuin lastuna, jota virta kuljettaa väijäämättömästi eteenpäin – välillä nopeammin ja välillä hitaammin, su-

Virta vie Niagarin putouksilla turistilaivaakin

vantovaiheessa jopa lähes pysähtyen; uoman käänköpisteissä emme näe eteenpäin, mitä mutkan takana odottaa? Virta vie milloin oikealle, milloin vasemmalle. On auringon kimallusta, jos pilvisäätä ja myrskyisiäkin hetkiä. Voimme joutua arvaamatta vesiputoukseen, jossa elämältä näyttää pohja kadonneen ja usko selviytymiseenkin horjuu. Sain tuntumaa Niagarin putouksiin turistilaivan kannelta 1980-luvun

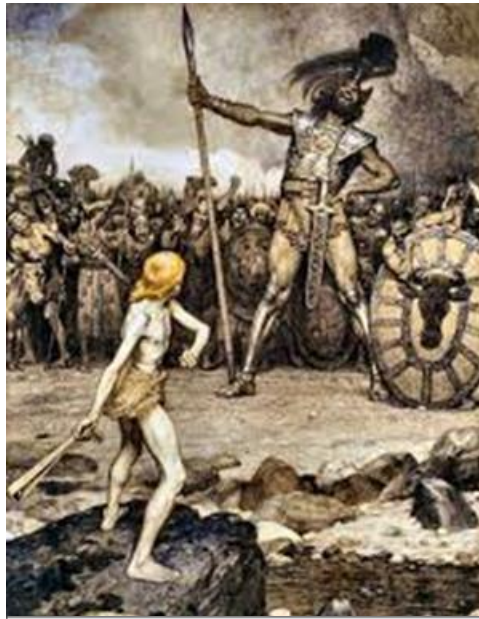
lopussa vain n. 10 m päässä valtavista vesimassoista, jotka jylsivät alas 58 m korkeudesta – ilma oli sakeana vesihöyryä. Oman elämän ”Niagara” tuli vastaan jo neljävuotiaana, kun eräänä päivänä menetin isän ja seuraavana päivänä äidin ja veljen. Voin vain kuvitella pienen pojan tunne-elämän kokemuskarttaan piirtyneen äärimmäisiä tunteita – kuten pakokauhua tai hylätyksi tulemisen pelkoa. Haavoittuneen tunne-elämän taakkaa kannoin äidin suhteen pitkälle aikuisuuteen, kunnes Jumala Alfa-kurssilla mursi tunnelukon antaen uuden näköalan äitiini ja voiman anteeksiantamiseen. Mitä sitten on luvattu yltäkylläinen elämä – tässä tunteita kuohuvassa ja tahtoa koettelevassa ajan virrassa? Palatkaamme Raamatun opetukseen.

Salomon elämä oli kyllä äärettömän yllestä, mutta samalla traagista: onhan Saarnaajan kirjan johtopäätös: ”Turhuuksien turhuus, sanoi saarnaaja; kaikki on turhuutta!” (12:8) Kuitenkin Salomo oli saanut viisautta, mainetta, valtaa ja kunniaa yltäkylläisesti sekä aineellisesti kaiken, mitä tämä maailma voi vain ikinä tarjota. Epäjumalan palvelemiseen langenneen Salomon loppupäätelmäksi jäi, että Jumalan tuomio kohtaa kaikkea ja kaikkia. Salomo ei nähtävästi saavuttanut yltäkylläistä elämää – ja jos saavuttikin – niin ajautui siitä sivuun turhuuksien markkinoilla. Hän oli unohtanut oman sananlaskunsa (22:4): ”Nöyryyden ja Herran pelon palkka on rikkaus, kunnia ja elämä.”

Mitä Raamattu sitten kertoo patriarkkojen esimerkeistä? ”Aabraham vaipui kuolemaan korkeassa iässä ja elämästä kyllänsä saaneena (1 Moos. 25:8). Samoin Iisak ja Job kuolivat vanhoina ja elämästä kyllänsä saaneina. Eivät patriarkat myöskään päässeet elämässä helpolla – puhumattakaan Jobista, joka kesti katastrofien yhtäkkisen vyöryn kaiken muun menettäen ja vain henkensä ja uskonsa säilyttäen. Paras esimerkki on kuitenkin Daavid, joka ”kuoli päästyänsä korkeaan ikään, elämästä, rikkaudesta, ja kunniaasta kyllänsä saaneena” (1 Aik. 29:28). Runsaasta Raamatun aineistosta johtuen Daavidia on syytä tarkastella

lähemmin. Daavid oli mies, joka eli kontrastien keskellä äärimmäisyyksiin asti! Todella äärimmäisyyksiin asti:

Samuelin kirja kertoo: Samuel voideltiin jo nuorena kuninkaaksi; seurasi hirmuista Goljattia vastaan taistelu, jossa virheisiin ei ollut varaa, voitto tuli vain lingolla kivet poimittuna elävän veden virrasta; toisaalta

Daavid taistelee lingolla Goljattia vastaan

kuninkaan useat murhayritykset keihäällä – toisaalta kuninkaan vävyn tavoiteltava asema; pian tämän jälkeen vaimon ja kuninkaan linnan jättäminen ja pako yöllä; ero ystävä Joonatanista; pakomatka vihollisten keskelle, tekeytyminen mielipuoleksi; vuosi ja neljä kk filistealaisten maassa ja ”Saul etsi häntä kaiken aikaa”. Daavid lähdössä soitaan filistealaisten rinnalla Israelia vastaan – mitähän Daavid suunnitteli tuossa vaiheessa? Jumala armahti ja Daavid pääsi lähtemään kotiinsa Siklagiin

epäilemättä huokaisten helpotuksesta vain todetakseen, että kaupunki oli tulella poltettu, ”ja heidän vaimonsa, poikansa ja tyttärensä oli otettu vangiksi. Silloin Daavid ja väki...korottivat äänensä ja itkivät, kunnes eivät enää jaksaneet itkeä. (1 Sam. 30:3-4). Daavid ajoi takaa ja ”kaatoi heitä (amalekilaiset) aamuhämärästä iltaan asti... ja kaiken Daavid toi takaisin. Mikä riemuvoitto kaiken jälkeen! (30:19). Daavid on lojaali ja säästää vainoajansa Saulin hengen kahdesti. Kun Saul ja Joonatan lopulta kuolevat taistelussa, Daavid ja seuraajansa ”pitivät valittajaisia ja itkivät ja paastosivat iltaan asti” (2 Sam. 1:12). Abner halusi liittyä Daavidiin, mutta hänet surmataan Daavidin tietämättä ja

jälleen kuningas korotti äänensä ja itki haudalla. Lopulta Daavid voidellaan kansan keskellä kuninkaaksi 30-vuotiaana ja hän ”tuli yhä mahtavammaksi, ja Herra, Jumala Sebaot oli hänen kanssansa” (5:10). Takaa-ajetusta henkipatosta lopulta nousu kansan kuninkaaksi.

Daavid otti useampia vaimoja ja hänelle syntyi vielä poikia ja tyttäriä. Voi sitä hääjuhlien määrää ja humua! Lasten syntymisen iloa, mutta myös anoppeja joka lähtöön. Filistealaiset oli juuri voitettu ja Daavid päättää tuoda liiton arkin Jerusalemiin, jolloin ”Daavid ja koko Israelin

Daavid ja koko israelin heimo karkeloi

heimo karkeloi kaikin voimin Herran edessä soittaen (2. Sam. 6:5). Mutta väärät miehet toivat arkkia ja väärällä tavalla – vain leeviläisten oli lupa kantaa korenoilla arkkia. Niinpä Ussa koskettaa tahattomasti arkkia ja kuolee

siihen paikkaan – keskellä Jumalan kansan ylistysjuhlaa! Mikä katastrofi – mikä hämminki. ”Daavid pahastui siitä, että Herra niin oli murtanut Ussan ja Daavid pelkäsi sinä päivänä Herraa (6:8-9). Mikä kontrasti: ylistyksestä pelkoon – vain sekunneissa! Ja vasta 3 kk päästä arkki tuodaan Jerusalemiin ja nyt ”Daavid hyppi kaikin voimin Herran edessä” (6:14). Nyt entiset virheet oli unohdettu ja riemu päässyt valloilleen. Sillä seurauksella, että ex-vaimo Miikal halveksi Daavidia sydämessänsä. Profeetta Naatanin kautta Daavid saa Jumalalta valtavat lupaukset: ”minä teen sinulle suuren nimen, suurimpien nimien vertaisen maan päällä (7:9) ...ja vahvistan hänen valtaistuimensa ikuisiksi ajoiksi” (7:13). Voiko ihmiselle antaa enää mitään suurempaa? Tuskinpa! Ja edelleen ”Herra antoi Daavidille voiton mihin tahansa hän

meni.” (8:6) Daavid on valtansa huipulla ja Israel kansana menestyy. Huikea menestystarina Jumalan kansalla!

Sitten Daavid näkee Batseban, joka oli näöltään hyvin ihana. Voi vain kuvitella Daavidin sydämen palon ja halun, kun järki ja Jumalan ääni hukkuvat tunnekuohun alle! Kuin pauhaavan vesiputouksen kumu, joka hautaa muut äänet ja jota on mahdotonta omalla voimalla padota tai vastustaa. Ja seuraa lankeemus ja naisen raskaus, synnin epäonnistunut peittely-yritys; Batseban miehen Uurian kunnialliselta näyttävä murha ja lesken ottaminen vaimoksi. Naatan paljastaa Daavidin, joka katu ja saa anteeksi. Mutta synnin seuraus jää kannettavaksi ja on hirveä: ”Sen tähden ei miekka ole milloinkaan väistynyt sinun suvustasi...minä nostatan sinulle onnettomuuden sinun omasta perheestäsi” (12:10-11). Voi Daavidia, mitä onkaan tulossa!

”se poika, joka sinulle on syntynyt, on kuoleva” (12:14). Mikä suru Daavidille ja Batseballe – edes pojan nimeä ei Raamattu mainitse. Toisaalta poika olisi henkiin jäädessään aina muistuttanut vanhempiaan heidän synnistään. Kuitenkin tämä on vasta koettelemusten alkua. Daavidin poika Amnon raiskaa ja hylkää sisarensa Taamarin (13:14) ja toinen poika Absalom surmauttaa Amnonin (13:29). Niinpä jälleen ”kuningas ja kaikki hänen palvelijansa itkivät hyvin katkerasti.” (13:36). Miten lasten edesottamukset käyvätäkään vanhempien sydämeen! Oma poika surmaa toisen oman pojan -voiko suurempaa tragediaa kuvitellakaan! Kuin pisteenä i:n päällä Absalom nousee kapinaan ja Daavid pakenee kaupungista ja ” kulki itkien öljymäkeä ylös..ja he kulkivat itkien lakkaamatta.” (15:30). Mainittakoon, että Daavidin Poika Jeesus itki ratsastaen öljymäkeä alas.

Voi tätä onnettomuutta ja perhetragediaa – kaiken loiston ja menestyksen jälkeen. Ja se jatkui edelleen... Lopulta Absalom saa surmansa, vaikka Daavid halusi säästää hänen henkensä. Ja Daavid joutuu huutamaan tuskaansa kovalla äänellä: Poikani! Absalom! Absalom, poikani,

oma poikani! (19:4). Vain kolme sanaa - mutta miten paljon tuskaa, miten paljon tunnetta ne sisältävätkään! Isän surua, kaipausta ja pettyymystä, kun aiemmat haavat (Amnon ja Batseban poika) mahdollisesti nousevat uudelleen pintaan. Joudumme toteamaan, Daavidin kyynelten määrä elämänsä aikana yhteen koottuna riittäisi jo pienen puron lähteeksi.

Kansan keskellä on myös vehkeilyä, kun ”kaikki Israelin miehet luopuivat Daavidista ja seurasivat Sebaa” (20:2). Miten katoavaista ja häilyvää kaikki onkaan täällä ajassa. Loppuun asti Jumalan omia koetellaan, kun ”Daavidin aikana oli nälänhätä, jota kesti kolme vuotta peräkkäin; silloin Daavid etsi Herran kasvoja” (21:1). Kolme pitkää vuotta ilman rukousvastausta. Katovuosi katovuoden perään. Ei satoa – ei ruokaa Jumalan omalla kansalla. Ei mitenkään helppo tehtävä olla kuninkaana keskellä nälästä kärsivää kansaa – aina vain jatkuva nälkä ja sitä seuraava tyytymättömyys kohdistuu kuitenkin kansan johtajaan. Vaikeudet johtivat kuitenkin Daavidin läheisempään Jumala-suhteeseen.

Herralta tuli vielä seuraavakin: Hän sai Daavidin laskemaan kansan ja Daavidin omatunto soimasi häntä. Daavid sai valita kolmesta rangaistusvaihtoehdosta ja ajatteli, että ihmisten käsiin hän ei tahdo jäädä vaan Herran käsiin, joten hän valitsi ruton kolmeksi päiväksi...ja kansaa kuoli 70.000 miestä (24:15). Eikä Daavid rojhennut mennä Jumalan eteen etsimään häntä, sillä hän oli peljästynyt Herran enkelin miekkaa (1 Aik. 21:30). Miten suuri kansallinen tuho ja tragedia ja miten monta perhettä se dramaattisella tavalla kosketti – ja kaikki tapahtui rutosti vain kolmessa päivässä. Vielä kuolinvuoteella Daavid saa kuulla Adonian vallankaappausvehkeilyä, jonka Daavid kuitenkin saa torjuttuksi, ja Salomo – Batseban poika - voidellaan kuninkaaksi. Miten kirjaimellisesti ja rutosti Jumalan rangaistus kohtasikaan Daavidin sukua

Daavid – mies, joka rukoili: ”Älä heitä minua pois kasvojesi edestä, äläkä ota minulta pois Pyhää Henkeäsi.” (Ps. 51:13) sai elää tunteiden koko kirjon ja kulkea koko virran matkan meille rohkaisuksi. Miten me löytäisimme siunauksen virran? Raamattu lupaa: ”Antakaa, niin teille annetaan. Hyvä mitta, sullottu, pudistettu ja kukkurainen, annetaan teidän helmaanne; sillä millä mitalla te mittaatte, sillä mitataan teille

Daavid rukous: Älä heitä minua pois kasvojesi edestä

takaisin.” (Luuk. 6:38). Siunauksen virtaa ei voi pysäyttää tai padata; jos sitä yritämme, olemme jo menettäneet sen. Antaessaan saa ja kadottaessaan (oman elämänsä) löytää (ikuisen elämän). Tästä virrasta pääsi osalliseksi myös apostoli Paavali, joka filippiäläisille (4:12) kirjoittaa: ”Osaan elää niukkuudessa, osaan myös elää runsauudessa; kaikkeen ja kaikenlaisiin oloihin minä olen tottunut; sekä

olemaan ravittuna että näkemään nälkää, elämään sekä runsaudessa että puutteessa”...”Olen nyt saanut kaikkea, jopa ylenpalttisesti; minulla on yllin kyllin” (4:18.) Emme voi rakentaa patoja tai vastustaa kuohuja, mutta Herramme Jeesus on oleva meidän kanssamme siinä ”Jumalan virrassa, joka on vettä täynnä.” (Ps. 65:10). Amen

Jukka Silvola

Rukousmatkan terveiset Israelista, Pyhältä maalta!

Ps. 46: 2-4 Jumala on meidän turvamme ja väkevyytemme, apumme hädässä aivan vahva. Sen tähden emme pelkää, vaikka maa järkkyy ja vuoret meren pohjaan vajoaisivat. Vaikka sen vedet pauhaisivat ja kuohuisivat ja vuoret vapisisivat sen raivosta.

Maailma myrskyää ja meret kuohuvat. Israelin viimeaikaiset tapahtumat ovat järkyttäneet ihmisten mieltä. Israel on shokissa, suuren surun ja ahdistuksen vallassa jouduttuaan niin valtavan raakuuden, julmuuden ja totaalisen pahuuden hyökkäyksen kohteeksi. Kaikki tapahtui täysin yllättäen, sapattina ja päivänä, jolloin he juhlivat pyhää juhlaansa, Simchat Torahia sekä lehtimajajuhlan viimeistä päivää. Sinä päivänä tuli kuluneeksi myös 50 v Jom kippur-sodan alkamisesta. Hyökkäyksen päivä oli tarkoin suunniteltu.

Ym. psalmin totuuden saimme kokea konkreettisesti, sillä olimme viettämässä Israelissa lehtimajajuhlaa ja osallistumassa kaikkien kansojen Jerusalem-marssille Sak.14:16 mukaan; kaikki niiden pakanakansojen tähteet, jotka ovat hyökänneet Jerusalemiä vastaan, käyvät vuosi vuodelta sinne ylös kumartaen rukoilemaan Kuningasta, Herraa Sebaotia ja viettämään lehtimajanjuhlaa. Yli 80 maasta oli osallistujia ja meidät otettiin lämpimästi vastaan. Saimme siunata heitä, osoittaa rakkauttamme ja jakaa pieniä Suomen lippuja sekä lahjoja lapsille. Fidzi-saarilta oli tullut charter-koneellinen pyhiinvaeltajia hallituksensa siunaamina. Sydämen rukous on, että Suomen valtiokin voisi siunata ja lähettää kansansa joukosta ryhmän lehtimajanjuhlille siunaamaan Israelia. Neljänä iltana vietimme ICEJ:n järjestämiä juhlia, ensin Galilean järven rannalla ja sitten Jerusalemissa. Oli ylistyslauluja, -tanssia, puheita, rukousta sekä opetusta. Saimme siis ylenpalttisesti hengellistä ravintoa. Vaelsimme paikoissa, joissa Jeesus itse on vaeltanut ja rukoilimme Jumalan silmäteräkansan puolesta.

Käyntimme kohdistui myös kahteen messiaaniseen seurakuntaan, joissa saimme rukoilla heidän puolestaan ja siunata heitä.

Tämä oli meidän ensimmäinen Israelin-matkamme. Jo ennen lähtöämme saimme Herralta tiedon, että kohtaamme vastustusta, muureja edessämme mutta ne murrettaisiin rukouksin, joten tiesimme matkan olevan taistelumatka. Ensimmäinen muuri tuli kohdallemme Istanbulissa. Lento viivästyi 3,5 h. Istanbulissa satoi ja ukkosti. Eräs matkalainen ryhmästämme sai sydämelleen, että Herra pysäytti meidät Turkkiin rukoillaksemme sen maan puolesta. Se oli Herran tahto, mutta vihollinen vastusti matkamme jatkumista. Rukoilimme pienissä ryhmissä ja lentoemäntä kysyi, mitä teemme. Kuultuaan että rukoilemme, hän kehotti jatkamaan.

Sade ja myrsky alkoi laantua, viereisiltä kiitoradoilta alkoi nousta koneita ilmaan mutta me seisoimme paikallamme. Lopulta rukouksissa tuli läpimurto ja pääsimme jatkamaan matkaa. Lensimme läpi ukkosmyrskyn, kone tärisi ja vaappui ja salamet leiskuivat ympärillämme illan pimeydessä. Ihmiset huusivat peloissaan mutta me sidoimme rukouksin pelon henkeä. Lopulta pääsimme onnellisesti Tel Avivin kentälle.

Ihmisiä Itkumuurilla

Matkan sisältöön kuului myös vierailu Itkumuurilla, Jeesuksen haudalla, sillä paikalla missä Golgata sijaitti ja kuljimme myös osan Via Dolorosaa. Hiljennyimme hartaushetkeen puutarhahaudalla ja nautimme ehtoollisen. Meidät kastettiin

Jordanvirrassa. Vierailimme myös Samarian alueella ja rukoilimme sen alueen puolesta. Kaikki voimallisia ja unohtumattomia kokemuksia. Myös käynti Kuolleellamerellä oli unohtumaton kokemus.

Kastetilaisuus Jordanin virrassa

Oli ihmeellistä havaita, miten vapaa hengellinen ilmapiiri vallitsi Israelissa ja erityisesti Jerusalemissa. Siellä ei ollut minkäänlaista uskonnollisuuden painolastia vaikuttamassa, vaan rukous kulki vapaasti ja Jumalan Sana alkoi elää.

Jerusalem on suuren Kuninkaan kaupunki, kuten Matt.6:35 ja 2 Aikak.6:6 sanoo: Jerusalemin Minä olen valinnut nimeni asuinsijaksi. Herra laski palvelijansa sydämelle viestin Suomen kansalle ja seurakunnille tehdä parannusta synneistämme ja huutaa Herran puoleen armoa anoen, että Herra katuisi emmekä joutuisi kohtaamaan meille suunniteltua Herran rangaistusta. Suomen kansan syntimalja vuotaa yli. Herra meitä armahtakoon!

Vierailimme myös Arbel-vuorella, jossa Jeesus oppaamme mukaan on pitänyt vuorisaarnansa. Tuntui ihmeelliseltä saada kulkea paikoissa, missä Jeesus itse on aikoinaan kulkenut. Uskon että monet muutkin Israelissa käyneet ovat tämän saman kokeneet. Käynti siellä antaa aivan uutta perspektiiviä Raamatun tapahtumiin ja tajuaa etäisyydet ja välimatkat aivan eri tavoin.

Kotimatalle lähdimme lauantai-iltana hotellilta klo 06.40. Hamas-terroristit olivat jo silloin hyökänneet Israelin rajojen yli. Kun pääsimme lentokentälle, hälytyspillit soivat ja siniset valot vilkkuivat. Meitä kehoitettiin jättämään laukut bussiin ja nopeasti siirtymään terminaaliin, missä virkailijat viittoivat meille tietä pommisuojaan, syvälle maan alle. Jonkin ajan kuluttua pääsimme pois ja saimme hakea matkalaukut bussista ja siirtyä check-in -pisteille. Vain osa oli saanut liput,

kun tuli uusi hälytys. Jälleen kiiruhdimme turvaan pommisuojaan. Pikkuhiljaa tilanne rauhoittui ja pääsimme Istanbulin lennon portille. Tietoa tapahtuneesta alkoi tulla puhelimiin ja saimme kuulla, että Israel julistaa sotatilan klo 13.00 mahdollisesti sulkee myös ilmatilan. Meillä ei ollut varmaa tietoa, pääsemmekö maasta pois. Lennon piti lähteä klo 10:55 mutta vielä klo 12.00 olimme portilla, ja oli epäselvää, lähteekö kone vai ei.

Hetki sen jälkeen näimme matkustamohenkilökunnan saapuvan paikalle. Helpotus oli suuri, kun tiesimme pääsevämme pois. Jumala oli meille armollinen ja oikean käsivartensa voimalla auttoi meidät pois sodan jaloista. Kiitos, kunnia ja ylistys Herralle! Israelin hävittäjät saattoivat meidät pois Israelin ilmatilasta.

Jeesus on jättänyt meille oman rauhansa, rauhan, jota maailma ei voi antaa. Joh.14:27 Rauhan Minä jätän teille: Minun rauhani - sen Minä annan teille. En Minä anna teille niinkuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko murheellinen, älköönkä peljätkö.

Siksi keskuudessamme vallitsi täysi rauha ilman minkäänlaista paniikkia. Rukoilimme, ja lentokenttävirkaillijat pyysivät meitä rukoilemaan, ettei Iran liity tähän sotaan. Meillä on pelko suurta Venäjää kohtaan, heillä suurta Irania kohtaan.

Vielä laskeutuessamme Hki-Vantaalle myrskytuulet ravistelivat konettamme, ja se vaappui puolelta toiselle. Jälleen rukoilimme suurta, Pyhää Jumalaa auttamaan meitä laskeutumaan turvallisesti kentälle, ja Hän auttoi. Viimeinen muuri murtui, ja olimme onnellisesti koti-Suomessa.

Meidän tehtävämme on nyt seistä Israelin rinnalla rukouksin, ja mahdollisin taloudellisin varoin tukea heitä tämän valtavan tragedian ja häädän keskellä. Huutaa Herran puoleen, että Israelin kansa kääntyy isiensä Jumalan puoleen (Hes.14:6, Mal.3:7, ps 24, ps.81:14-16). Rukoillaan rauhaa rauhan Ruhtinaalta ja julistetaan, että Israelin varjelija ei torku eikä nuku ps 121 mukaan.

Siunaavin rukousterveisin, Mauri ja Maarit

Toiminta rahoitetaan avustuksilla, lahjoituksilla ja kannatusmaksuilla. Voit tukea toimintaamme

1. maksamalla kannatusmaksun **viite 10029**, haluamasi kertamaksu.
2. liittymällä kannatusjäseneksi, 20 € / vuosi **viite 8691**. Huom. ei ole äänioikeutta jäsenkokouksissa.
3. Varsinaisen jäsenen jäsenmaksu 25 € / vuosi **viite 10045** (huom. hallitus hyväksyy jäseneksi)

Turun Katulähetyksen tilinumero FI35 57115820006953

Kannatusjäsenen yhteystiedot

Nimi

Lähiosoite

Postinumero ja postitoimipaikka

Vapaaehtoisesti täytettävät tiedot

Sähköpostiosoite

Puhelinnumero

Kannatusjäsenenhakemuksen täyttö pvm

Haluan Turun Katulähetyksen Ystävä-lehden KYLLÄ / EI
Minua voi kysyä mukaan talkoisiin, soppatykkitapahtumiin
KYLLÄ / EI

Kannatusjäsen voi siirtyä myöhemmin varsinaiseksi jäseneksi hallituksen hyväksymänä ja maksamalla Katulähetyksen tilille jäsenmaksun 25

€ / vuosi **viitteellä 10045. tilinumero FI35 57115820006953**

30.10.2023 Turun Katulähetys ry.